

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก. ประเภทของเรือสำราญ

รูปภาพที่ 1 เรือที่ใช้สำหรับตั้งแคมป์ (Camping Boats)

รูปภาพที่ 2 เรือยอชต์ที่ขับเคลื่อนด้วยมอเตอร์ (Motor Yachts)

รูปภาพที่ 3 เรือ Center Console Boats

รูปภาพที่ 4 เรือ Pontoon Boats

รูปภาพที่ 5 เรือที่ใช้สำหรับการเล่นกีฬาทางน้ำ (Ski and Wakeboard Boats)

รูปภาพที่ 6 เรือสำราญที่ขับเคลื่อนด้วยใบเรือ (Sailboats)

ภาคผนวก ข. Goods and Services Tax (Imports Relief) Order 2001

THE SCHEDULE — *continued*

30.	Importer.	Temporary import of — (i) horses; (ii) private or recreational boats or aircraft; and (iii) vehicles, motorised or otherwise.	(c) that the tax is payable if the goods are sold, disposed of or transferred locally. (a) That the goods are imported only for the purpose of sports, racing or other similar event; (b) that the goods are to be re-exported immediately after the event; and (c) that the tax is payable if the goods are sold, disposed of or transferred locally.	Inward Permit.
30A.	Importer or person in charge of boat.	Temporary import of private or recreational boat.	(a) That the boat is imported only for the purpose of any pleasure, recreational, sports, racing or other similar event; (b) that the boat enters Singapore under the power	—

THE SCHEDULE — *continued*

31.	Importer.	<p>of its own engine or under its own sail;</p> <p>(c) that it is intended that the arriving boat is to leave Singapore as soon as possible; and</p> <p>(d) that the tax is payable if the boat is sold, disposed of or transferred locally.</p>	<p>(a) That the goods are temporarily exported for the purpose of sports, racing or other similar event; and</p> <p>(b) that the exported goods are to be re-imported immediately after the event.</p>	Relief Certificate.
		<p>Re-importation of —</p> <p>(i) horses;</p> <p>(ii) private or recreational boats or aircraft; and</p> <p>(iii) vehicles, motorised or otherwise.</p>		

**ภาคผนวก ค. ตารางเปรียบเทียบกฎหมายการส่งเสริมธุรกิจท่องเที่ยว
ทางเรือสำราญของประเทศไทยและต่างประเทศ**

ตารางเปรียบเทียบกฎหมายการส่งเสริมธุรกิจท่องเที่ยวทางเรือสำราญของประเทศไทยและต่างประเทศ

ข้อ	ปัญหา	กฎหมายของประเทศไทย	กฎหมายต่างประเทศ		
			สาธารณรัฐสิงคโปร์	สหราชอาณาจักร	สาธารณรัฐมอลตา
1	บทนิยามศัพท์ของเรือสำราญ	ตามความในมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ 13) พ.ศ. 2525 ให้ออกเลิกความในมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช 2456 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 50 ลงวันที่ 18 มกราคม พ.ศ. 2515 บัญญัติไว้ว่า “เรือสำราญและกีฬา” หมายความว่าเรือที่ใช้สำหรับหาความสำราญ หรือเรือที่ใช้เพื่อการเล่นกีฬาโดยเฉพาะ และ “ไม่” ได้ใช้เพื่อการค้า การทหาร หรือการค้าอื่นคว่ำทางวิทยาศาสตร์	ตามความในข้อ 2 ของ The Merchant Shipping (Vessels in Commercial Use for Sport or Pleasure) Regulations 1998 “ได้นิยามศัพท์เกี่ยวกับเรือสำราญไว้ว่า “เรือสำราญ (Pleasure Vessel)” หมายถึงเรือใดที่ถูกใช้ (1) ครัวเรือนเจ้าของเรือสำราญเป็นบุคคลธรรมดาคนเดียว หรือหลายคนที่ใช้เฉพาะเพื่อการกีฬา หรือความบันเทิงของเจ้าของ หรือคนในครอบครัว หรือเพื่อนของเจ้าของ หรือ (2) ครัวเรือนเจ้าของเรือสำราญเป็นนิติบุคคลที่ใช้เฉพาะเพื่อการกีฬา หรือความบันเทิงซึ่งบุคคลที่อยู่บนเรืออัน “ได้แก่ ลูกจ้าง พนักงานของนิติบุคคลนั้น หรือคนในครอบครัวหรือเพื่อน ทั้งสองกรณีข้างต้นเจ้าของเรือสำราญต้อง “ไม่” ได้รับความเห็นชอบใดๆ จากการท่องเที่ยวดังกล่าว เว้นแต่ได้รับเงินบริจาคเพื่อช่วยเหลือค่าใช้จ่ายในการเดินเรือระหว่างการเดินทางพักผ่อน	ตามความในมาตรา 2 Malta Commercial Yacht Code 2015 กำหนดให้ “เรือยอชต์ (Yacht)” หมายถึง เรือที่ขับเคลื่อนด้วยใบเรือ หรือมอเตอร์ โดยส่วนใหญ่ใช้สำหรับกิจกรรมนันทนาการเพื่อพักผ่อนหย่อนใจ หรือการใช้งานด้านเชิงพาณิชย์ อันสามารถจำแนกประเภทเรือยอชต์ตามวัตถุประสงค์ของการใช้งาน “ได้เป็น 2 ประเภทใหญ่ ดังนี้ (1) เรือยอชต์เพื่อการส่วนตัว (Private Yacht) หมายถึง เรือที่ขับเคลื่อนด้วยใบเรือ หรือมอเตอร์ สำหรับใช้งานส่วนตัวเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจและกิจกรรมนันทนาการ (2) เรือยอชต์เพื่อการพาณิชย์ (Commercial Yacht) หมายถึง เรือที่มีความยาวโดยรวมตั้งแต่ 15 เมตรขึ้นไป โดยได้รับการรับรองภายใต้บทบัญญัติของประมวลกฎหมายนี้สำหรับใช้งานในเชิงพาณิชย์ เพื่อการเล่นกีฬา หรือความเพลิดเพลิน โดย “ไม่” ใช้บรรทุกลูกค้าและบรรทุก	

ข้อ	ปัญหา	กฎหมายของประเทศไทย	กฎหมายต่างประเทศ	
			สาธารณรัฐสิงคโปร์	สหราชอาณาจักร
			หรือการท่องเที่ยว ซึ่งนี้ ตามกฎหมายข้างต้น หากได้ ความว่าเป็นการจ้างงานเรือสำราญเพื่อ การพาณิชย์ย่อมสามารถจำแนก กฎหมายที่ใช้บังคับเป็นการเฉพาะ สำหรับเรือสำราญขนาดเล็กและ เรือสำราญขนาดใหญ่ได้	คนโดยสารไม่เกิน 12 ราย
2.	การกำหนดระยะเวลา และการต่ออายุสัญญา ประกันตามมาตรการ นำเรือสำราญ เป็นการชั่วคราว	ตามความในข้อ 2.4.1 ของประกาศ กรมศุลกากรที่ 209/2557 เรื่อง พิธี การศุลกากรสำหรับเรือสำราญและ กีฬา หรือเรือประมง บัญญัติไว้ว่า การทำสัญญาประกันให้กำหนด ระยะเวลาเท่าที่จำเป็นแก่กรณีโดยไม่ เกิน 6 เดือนนับแต่วันที่นำเข้า เว้นแต่กรณีเจ้าของเรือ หรือ ผู้เดินทางมาพร้อมเรือที่ได้รับ มอบอำนาจจากเจ้าของเรือให้อยู่ เกินกำหนด 6 เดือนนับแต่วันที่ นำเข้าและประสงค์จะต่ออายุ สัญญาประกันซึ่งจะต้องแสดง	ตาม Commission Delegated Regulation (EU) 2015/2446 กำหนดให้มีการนำ มาตรการนำเข้าชั่วคราว (Temporary Admission: TA) มาใช้บังคับสำหรับ การนำเข้าเรือสำราญเป็นการชั่วคราว ด้วยซึ่งตามความในมาตรา 217(e) ของ กฎหมายดังกล่าว กำหนดให้ การนำเข้า เรือสำราญมาใช้งานเพื่อการส่วนตัว สามารถกระทำได้โดยมีกำหนด ระยะเวลาไม่เกิน 18 เดือนและสามารถ ขอขยายระยะเวลาสูงสุดได้ ไม่เกิน 24 เดือนนับแต่วันที่นำเข้ามาซึ่ง ภายในบรรดาประเทศสมาชิก	ตาม Commission Delegated Regulation (EU) 2015/2446 กำหนดให้มีการนำ มาตรการนำเข้าชั่วคราว (Temporary Admission: TA) มาใช้บังคับสำหรับ การนำเข้าเรือสำราญเป็นการชั่วคราว ด้วยซึ่งตามความในมาตรา 217(e) ของ กฎหมายดังกล่าว กำหนดให้ การนำเข้า เรือสำราญมาใช้งานเพื่อการส่วนตัว สามารถกระทำได้โดยมีกำหนด ระยะเวลาไม่เกิน 18 เดือนและสามารถ ขอขยายระยะเวลาสูงสุดได้ ไม่เกิน 24 เดือนนับแต่วันที่นำเข้ามาซึ่ง ภายในบรรดาประเทศสมาชิก

ข้อ	ปัญหา	กฎหมายของประเทศไทย	กฎหมายต่างประเทศ		
			สาธารณรัฐสิงคโปร์	สหราชอาณาจักร	สาธารณรัฐมอลตา
		เหตุผลถึงความจำเป็นพร้อมมีหนังสือรับรองว่าเรือดังกล่าวได้จอดอยู่หรือซ่อมแซมอยู่ ณ ที่เข้าจอดเรือ หรือที่ซ่อมแซมเรือของผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้องนั้น ทั้งนี้ ต้องไม่เกิน 1 ปีนับแต่วันที่นำเข้า หากมีเหตุอันสมควรจะขยายกำหนดระยะเวลาออกไปอีกตามความจำเป็นแก่กรณีก็ได้	ภายในสาธารณรัฐสิงคโปร์ได้ไม่เกิน 6 เดือน เว้นแต่มีเหตุอันสมควรอาจขอขยายระยะเวลาได้ไม่เกิน 3 เดือน	สหภาพยุโรปตามมาตรา 251.2 ของ Regulation (EU) No 952/2013 กำหนดไว้	สหภาพยุโรปตามมาตรา 251.2 ของ Regulation (EU) No 952/2013 กำหนดไว้
3.	การยกเว้นภาษีเงินได้ นิติบุคคลของผู้ประกอบ ธุรกิจเรือสำราญ	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ตามกฎหมาย Merchant Shipping Act 2000 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย Legal Notice 83 of 2010 ได้กำหนดให้มีการนำมาตรการภาษีระวางน้ำหนักบรรทุก (Malta Tonnage Tax Scheme) มาใช้บังคับสำหรับการยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล ตามความในมาตรา 85(1) ของกฎหมายดังกล่าว กำหนดให้เรือสำราญถือเป็นเรือภาษีระวางน้ำหนักบรรทุก (Tonnage Tax Ship) อันมีสิทธิได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับผู้ประกอบการเรือสำราญได้เพราะผู้ประกอบการให้บริการทางเรือประเภทหนึ่ง (Other Services)

ข้อ	ปัญหา	กฎหมายของประเทศไทย	กฎหมายต่างประเทศ	
			สาธารณรัฐสิงคโปร์	สหราชอาณาจักร
			<p>สาธารณรัฐสิงคโปร์</p> <p>อันอยู่ภายใต้นิยามศัพท์ของคำว่า “กิจกรรมการเดินเรือ (Shipping Activities)” ตามความในมาตรา 85(1) ของกฎหมายข้างต้น ทั้งนี้ ผู้ขอใช้สิทธิ ตามมาตรการภาษีระวางน้ำหนักบรรทุกของสาธารณรัฐสิงคโปร์จะต้องชำระค่าธรรมเนียมสำหรับการลงทะเบียนครั้งแรก (Fee on Registration) ค่าธรรมเนียมรายปี (Annual Basic Fee) และค่าภาษีระวางน้ำหนักบรรทุกประจำปี (Annual Tonnage Tax) ซึ่งถือเป็นค่าใช้จ่ายจำนวนที่น้อยกว่าจำนวนภาษีเงินได้นิติบุคคลที่ต้องเสียตามปกติอย่างมาก</p>	<p>สหราชอาณาจักร</p> <p>อันอยู่ภายใต้นิยามศัพท์ของคำว่า “กิจกรรมการเดินเรือ (Shipping Activities)” ตามความในมาตรา 85(1) ของกฎหมายข้างต้น ทั้งนี้ ผู้ขอใช้สิทธิ ตามมาตรการภาษีระวางน้ำหนักบรรทุกของสาธารณรัฐสิงคโปร์จะต้องชำระค่าธรรมเนียมสำหรับการลงทะเบียนครั้งแรก (Fee on Registration) ค่าธรรมเนียมรายปี (Annual Basic Fee) และค่าภาษีระวางน้ำหนักบรรทุกประจำปี (Annual Tonnage Tax) ซึ่งถือเป็นค่าใช้จ่ายจำนวนที่น้อยกว่าจำนวนภาษีเงินได้นิติบุคคลที่ต้องเสียตามปกติอย่างมาก</p>